

Krasen masiven lesteneč renes. oblike s kipcem sv. Jurija na konju, 17. stol.
Zelo bogato razvejevan.

Stele, LXXXIII, 4.5.1934, str. 31

Prezbiterij ima gotski tloris v zunanščini in razširjen proti jugu za zakristijo.

Sedanja oblika je dobila cerkev v sr. 18. stol., ko je bila mesto prejšnje prizidana sedanja ladja. Stolp ima kamnit pristrešen zidec, ki je po materialu ni gotski, ampak bržkone iz 17. stol. Prezbiterij ima 2 stari zazidani štirikotni okni. Mogoče je bila cerkev v 17. stol. temeljito prezidana. O gotških oknih ni sledu.

V prezbiteriju na sev. steni med slavalokom in oknom so odkrili ostanke freske ometa, ki stoji na starešem zglašenem in pobeljenem ometu, na katere so vidni ostanki rdeče barve. Mogoče glavna razdelitev ploskve za slikarja, ker črte odgovarjajo črtam poznejše slikarje.

V pritličnem pasu stena bela. Vidi se samo slikan krog, katerega obrisi so zvezani z ometom. Notranje polje je rdeče, na njem pa zelen konsekracijski križ. Nad tem vodoravna črna črta, potem rdeč in širši rumen pas. Nad tem širok rdeč pas z rumenimi in zelenimi valovito se previjajočimi značilno gotskimi

listi. Nad tem ozki rumen pas pred rdečkastimi črtami, nad njim pa bel z ostro kom napisa v gotski minuskuli. Samo zadnji dve črki -en ohranjeni. Nad tem r

na desni navpičen enak ornamentalni pas z omenjeno trto. Na levo od nje pa ostanek nerazločne scene. Vidi se na levi zelena draperija z rdečimi sencami ter deloma s patroniranimi r. z. etami posuta, nato viseča(!) postava v obelom tonu. Glava manjka, vidi se rdeč podvratni rob, nato bela suknja, br. žkone železna sračca, prepasana z rumenim pasom, od katerega visi spredaj majhno rumeno bodalo. Sračca se konča nad koleno. Nakar sta vidni dve čno obrisani viseči nogi v železnih klepih. Spodnji del nog večinoma uničen, le ena stopala se vidi. Mož je na vsak način visel.

Na desno od nje se vidi bela roka, ki drži dolg temnorjav meč. Med njo in truplom neka plavkastega ozadja. Na desno dalje rdeča in zelena draperija. Možno del stoječe postave. Omet izvrsten, fresko omet, nekoliko sivo peščen, barve sočne in sveže. Glavni ton dajeta zelena in rdeča ter še rumena. Pod zeleno draperijo na spodnjem robu listne trte je podpis v gotski minuskuli. "azberem: Wolffgangus.....deus mi.....riscolaus. Slike so izborne tehnika nekako iz sr. 15. stol. Kolorist čno sorodne na Krtini. "deče gube značilne paralelne Rohrfalten"

Na juž. steni st. lpa zuna je bil odkrit ostanek slike sv. Krištofa, ki je spredaj poploma uničena, ravno tako levi del po lizeni ogla, ki je bila narejena šele po p. tresu. Krištof stopa proti levi (svoji desni) oblečen je v rumeno obleko in rdeče podšit plašč. Vidi se, da je brezbrad ter precej kodras.

Levo roko opira v bok, na rami mu sedi Kristus s svetovno oblo s kržem v

levi in desno visok dviga z odprto dlanjo. Risba nekoliko groba. Ton precej nežen, rdeča, rumena. Ozadje belo. Zgoraj se vidi del široke okvirne črte (rdeča). Prezbiterij nima zoklia. V oglih ladje so porabljeni kamni (lep peščenec) od stare stavbe. En kamen je imel celo več nečitljivih napisov in rdečkasto rumen vrhnji ton. Tetnica 168..

Pri vhodu v šolo stoji narobe obrnjen pritlični del ostranega gotskega stebra iz peščenca. Pritličje je okroglo. Prehod v škot v značilnih polmesečnih ploskvah. Seda izklicni kamen okrajnega sluga.

Stele, XLII, 28.6.1926, str.1 - 4.

Cerkev je dobila dva nova str. oltarja sv. Mihaela in sv. Jožefa, ki ju je naredil Vurnik iz Radovljice.

Zg. Danica, 1.1887, str. 364.

Novo monštranco, podobno oni v šetnkavliški c. v Lj. je naredil ljubljnaksi pasar Norb. Kaiser.

Zg. Danica, 1.1872, str.
120.